

CUVÂNT ÎNAINTE

De ce publicarea articolelor apărute în publicația CURIERUL ROMÂNESC sub formă de carte?

”Exil - oameni și idei” vol.1 (1995), vol. 2 (2013), ”Călătorie în Țara Soarelui Răsare” (2012), ”Bijuterii de vis” (2013), ”Am cunoscut un erou – Întâlniri cu Corneliu Coposu” (2013), ”Alfred Nobel – Viața, Activitatea și Moștenirea” (2014), ”Somnul rațiunii naște monștri” (2014), ”Rămâne de înlăturat urmările mentalității comuniste - Întâlnirile mele cu M.S. Regele Mihai al României” (2014) ”Suedia - oameni și idei” (2014), sunt titlurile câtorva volume apărute deja, care cuprind o parte din articolele mele publicate de-a lungul anilor în CURIERUL ROMÂNESC.

Volumul de față cuprinde o parte din interviurile realizate de mine cu persoane marcante ale vieții sociale, politice și culturale române, între 1992 și 2014, și publicate în CURIERUL ROMÂNESC. Consider că ele reprezintă o mică parte din viața din România în această perioadă, despre planurile, speranțele și dezamăgirile românilor din Țară, dar și ale românilor care-și părăsiseră Țara în timpul regimului comunist. Ele oglindesc, aș putea spune, o parte din ideile unui popor în transformare!

Cu 35 de ani în urmă, la 19 mai 1980, am început editarea publicației CURIERUL ROMÂNESC, la Göteborg-Suedia.

De la început editorii am fost și am rămas noi, Octavian Ciupitu și Silvia Constantinescu, ajutați de cei 4 copii ai noștri, care și-au început activitatea ”jurnalistică” de la a lipi timbre pe plicuri, la a publica propriile articole în paginile revistei și până la sponsorizarea editării publicației.

N-am sperat să avem și nici n-am avut venituri din această activitate. N-am depins financiar¹ de altcineva decât de veniturile familiei și editarea publicației am desfășurat-o după orele de program de la munca noastră zilnică, Octavian ca arhitect și eu ca bibliotecar, translator, recenzent, etc.

Publicația nu a fost niciodată supusă sau dirijată de vreo autoritate sau partid politic. Am încercat să acordăm spațiu unui număr

cât mai mare de români din exil, dar și unor reprezentanți ai societății suedeze și române, indiferent de părerile politice, apartenență etnică sau religioasă, fără să le cenzurăm ideile în vreun fel.

Când am startat această publicație, am dorit să avem o legătură cu alți exilați plecați din România, să ne împărtășim din experiența de viață din această țară, Suedia, deosebit de diferită de modul de gândire, de comportare a celui din România, să învățăm cât mai mult despre țara în care urma să trăim noi și copiii noștri, în limba română. Cu timpul am intrat în contact și cu exilați români din Franța, Germania, Canada, SUA, etc.

Octavian Ciupitu a prezentat activitatea culturală din Suedia (Evenimente culturale din Stockholm), dar și din alte părți ale lumii, recenzii de carte, etc., iar eu am realizat interviuri cu exilați din România (Constantin Mareș, Ion Rațiu, René Théo, Radu Portocală, Horia Georgescu, Christian Mititelu, Emilian Hurezeanu, Uli Friedberg-Văluțeanu, Ștefan Racoviță, Radu Negresco-Soutzo, Mihail Korne, Constantin Roman, Solo Juster, Shlomo Leibovici-Laiș, etc.), alături de interviuri cu diverse personalități ale societății suedeze (Gusaf Piehl, Alf Svensson, Göran Persson, Bo Berggren, Johan Hirschfeldt, Inga Gottfarb, Eric Belfrage, Björn von Sidow, Stikkan Andersson, Lorica Baeckström, Salomo Berlinger, Claes Eklundh, etc.). Am lărgit sfera de abordare cu teme pe care le-am considerat de interes, despre cosmos – cu Dumitru Dorin Prunariu, primul român care a zburat în spațiu, cu "Bill" McArthur, Jr., al 12-lea comandant și ofițer științific NASA la ISS, chiar când acesta era "sus" în Cosmos, la ISS, cu Christer Fuglesang, astronaut suedez la ESA, despre licitațiile din Stockholm, despre bijuterii, despre călătorii, despre Uniunea Europeană, despre Premiile Nobel, etc.

Adunarea acestor articole în volum are ca scop, în primul rând, de a pune la dispoziția celor interesați, care nu au avut posibilitatea să citească această publicație, să-și facă ei înșiși o idee despre conținutul ei, care oglindește o parte din preocupările românilor din exil, despre condițiile de trai din exil, despre activitatea de informare a Occidentului legată de situația dezastruoasă a celor din Țară în timpul comunismului, alături de efortul de a se integra în ță-

rile care-i adăpostise, fără să-și uite originea. O altă temă oglindită în paginile publicației după 1989 a fost despre dezamăgirea românilor exilați că Țara nu le dorește întoarcerea și despre faptul că nici nu își apără ”copiii”, așa cum o fac alte nații chiar dacă erau ”adoptați” de alții. De la românii din exil doar s-a pretins!

Un alt motiv pentru strângerea în volum a articolelor apărute în CURIERUL ROMÂNESC pe o perioadă de peste 30 de ani este și pentru a demasca campaniile de denigrare constantă a publicației și redactorilor ei. Bănuiala că această denigrare se făcea constant ne-a fost confirmată de deschiderea dosarului meu de la Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității. Aceste denigrări au început deja după numărul 7 din 1980 al publicației CURIERUL ROMÂNESC, în care publicam ecouri ale vizitei în Suedia a familiei Ceaușescu: ”Solie din R.S.R. în focul presei Suedeze”. Din acel moment Securitatea a declarat că am ”activități protivnice R.S. România” cu ”un pronunțat caracter ostil”. Ordinul dat de Securitatea de la București a fost clar: ”Influențați-o pozitiv, sau compromiteți-o!” Nu am putut fi ”influențată pozitiv” și atunci a început compromiterea mea și a soțului meu. Diverse persoane, ale căror nume erau șterse din ”dosarul” meu², începând cu 1980 s-au străduit să mă compromită la diferite autorități suedeze și locuri de muncă din Suedia. ”Sarcina trasată” de Securitate în 1980 a continuat până în decembrie 1989. Acțiunea s-a reactualizat după 1997, când acestui grup de denigratori i s-au alăturat după decembrie 1997 și câțiva diplomați ai României în Suedia, ca Nicolae Ionescu, Adrian Constantinescu, Mihai Plîngă³, etc., ale căror activități pe teritoriul Suediei au compromis, într-adevăr, România, le-am prezentat în CURIERUL ROMÂNESC. În 2005 a venit la Stockholm un alt ambasador, Victoria Popescu³. Victoria Popescu⁴, fostă profesoară la Academia ”Ștefan Gheorghiu”, până la 21 decembrie 1989 membră în partidul comunist, la 1 ianuarie 1990 a declarat că nu mai face politică și a trecut în diplomatie, primind diferite posturi diplomatice la ONU și în cele din urmă fiind numită ambasador în Suedia. În interviul pe care i l-am luat atunci, așa cum făceam cu toți noii reprezentanți ai României în Suedia după 1990, aceasta mi-a declarat: ”Era mai degrabă o chestiune că aces-

ta era trendul, asta era tendința: studenții foarte buni, eminenti, erau încurajați să devină membri de partid!” Victoriei Popescu nu i-a mai plăcut exprimarea făcută de ea și mi-a cerut să-i dau interviul să-l modifice după ce-l publicasem deja. Imposibilitatea tehnică de-a o face i-a stârnit o furie fără seamăn și a început răzbuarea prin denigrare! Unul dintre cei folosiți în acest scop a fost Dan Șafran⁴, care-și dorea să ajungă directorul Institutului Cultural Român din Suedia și a cărei numire depindea și de Victoria Popescu, al cărui subaltern spera să fie. Și a și ajuns.

Noi, Octavian Ciupitu și Silvia Constantinescu, editorii publicației CURIERUL ROMÂNESC, ne-am continuat activitatea, păstrându-ne totodată integritatea și independența economică.

Silvia Constantinescu, București, mai 2015.

1. În Suedia se acordă un "ajutor de distribuție" din impozitul general tuturor publicațiilor periodice, de la Aftonbladet, Expressen, Dagens Nyheter, Damernas Vård, etc., la publicații ale minorităților din Suedia (italiană, greacă, romani, arabă, ebraică, finlandeză, etc.), dacă respectă unele condiții impuse de Statens Kulturråd (Consiliul de Stat pentru Cultură), care-și bazează deciziile și aprecierile pe punctele de vedere ale unor "referenți". Acest "ajutor" numai "de distribuție", și nu pentru munca redacțională sau tipărire, extrem de mic, l-a primit și publicația noastră, pentru că noi am trimis publicația și celor care au dorit-o, dar fără să plătească abonament, iar după 1990 am trimis-o gratuit și unor grupuri parlamentare, Bibliotecii Naționale, unor biblioteci regionale și persoane particulare din România. După scrisoarea din anul 2005 ale lui Dan Șafran, Radu Nițu/Victor Ravini și ale unor salariați ai ambasadei române din Suedia, am renunțat să mai solicităm acest "ajutor de distribuție". Noi am continuat însă să trimitem publicația celor care doreau s-o primească și fără acest "ajutor de distribuție".

2. Vezi "Exil - Oameni și idei", Volumul 2, (2014), anexa 5: Dosarul meu de la C.N.S.A.S., pagina 723. Orcine vrea are acordul meu să-l studieze.

3. Vezi capitolul "Reprezentanți ai României în alte țări" din această lucrare, pagina 575.

4. Vezi capitolul "Impostori și delatori externi anti-români" din acest volum, pagina 874.